

Zdravotní sestra odhaluje smrtící nemocniční protokoly (video)

necenzurovanapravda.cz/2023/12/zdravotni-sestra-odhaluje-smrtici-nemocnicni-protokoly-video

15 prosince, 2023

Nejen v USA, odkud je tento rozhovor, ale v drtivé většině zemí, které se zapojily do covidového podvodu, se dodržovaly velmi podobné nemocniční „covidové“ protokoly.

Nedávno byl o těchto protokolech natočen dokument, jehož režisérovi právě v důsledku těchto protokolů zemřela matka.

Nyní se o takzvaných „nemocničních protokolech,“ jejichž cílem bylo dohnat co nejvíc lidí na genové injekce, rozhodla hovořit americká zdravotní sestra, tedy člověk přímo „od zdroje.“

Organizace Children's Health Defense provedla rozhovor s Gail McCraeovou, která pracovala jako zdravotní sestra během Covidu v kalifornské Bay Area, která byla za Covidu známá jako jedna z

nejpřísněji kontrolovaných populací ve Spojených státech.

Gail říká: „Dodržovali jsme předpisy, nejen při lockdownu a co se roušek týká, ale také při covidových injekcích.“ Jako zdravotní sestra věděla, že lhali, když byl COVID poprvé oznámen, protože nemocnice byly uzamčeny, provoz některých ordinací byl zastaven a nemocnice, kde pracovala, byla zcela prázdná, ale zpravodajství tvrdilo veřejnosti, že nemocnice byly přeplněné.

McCrae a další kolegové z celé Kalifornie nebyli během prvního roku onemocnění Covid v roce 2020 nikdy přetížení. V zimě 2020-21 se nemocnice plnila pacienty s chřipkou, ale to se dělo každý rok za 12 let, kdy pracovala v akutní péči. To nebylo neobvyklé.

To McCrae upozornilo, že „se dějí věci, které se neměly stát,“ říká. A když musela členům rodiny sdělit, že kvůli politice izolace nemohou být u lůžka svých umírajících blízkých, považovala to za zločin proti lidskosti a porušení své přísahy.

„Hned jsem věděla, že se to nemělo stát,“ řekla. „Izolujeme lidi ve vězení, dáváme je do vězení, jako kdyby udělali něco špatného, abychom je mučili, a to je přesně to, co mne nutili dělat, když jsem musela rodinám svých pacientů říct, že nemohou přijít do nemocnice a být se svými umírajícími milovanými.“

Sestra věděla, že musí kriticky prozkoumat, co je po ní žádáno, jako například podání remidisviru, o kterém věděla, že je to experimentální lék, a že je to jediný lék, který smí podávat pacientům hospitalizovaným s „Covidem.“

Remidisvir je však antivirotikum a ze svého vysokoškolského studia ošetřovatelství věděla, že antivirotikum na virovou infekci by nemělo být podáváno déle než 24 až 48 hodin po objevení se příznaků, ale pacienti je obvykle dostali prvních deset až dvanáct dní po objevení se příznaků. která nadělá více škody než užitku.

Bohužel říká, že by se zeptala svých kolegů: „Proč podáváme tyto léky?“ a „Proč to děláme?“ Dá se tedy s jistotou předpokládat, že stejně jako mnoho jiných sester věděla, že je to špatně, ale udělala to – tak jako tak.

Rozhovor můžete shlédnout v tomto videu (anglicky):

Covid Nurse Speak Out <https://t.co/6foLLU7bfZ>

— Children's Health Defense (@ChildrensHD) [December 10, 2023](#)

Níže překlad celého rozhovoru se zdravotní sestrou:

Když byl v mé komunitě ohlášen Covid a nemocnice se zavřely a elektivní operace se zastavily, naše nemocnice se úplně vyprázdnila, a to byl jeden z okamžiků, kdy jsem si poprvé uvědomila, že nám ve zprávách kvůli veřejnosti lžou.

Říkalo se, že nemocnice byly plné a přetížené, což nebyl tento případ.

Měla jsem kolegy po celém státě Kalifornie, kteří pracovali v akutní péči na každém oddělení nemocnice, a ani jednou v tom prvním roce COVID v roce 2020, v zimě 2021, nebyly naše nemocnice zahlceny.

Řekla bych, že v zimě 2020 a 2021 jako každý rok byli lidé s chřipkou a nemocnice byly přeplněné. To se děje každý rok.

Tak tomu bylo celých 12 let, co jsem pracovala v akutní péči.

Nebylo to tedy nic neobvyklého. Nebyli jsme ochromeni a veřejnosti se lhálo. To mi opravdu otevřelo oči, když jsem zjistila, že se dějí věci, které se dít neměly.

Se zavedením izolací přišly protokoly Covid a já jsem si okamžitě neuvědomila škody, které tyto protokoly napáchaly, dokud jsem nemusela členům rodiny říct, že nemohou přijít k lůžku svých umírajících milovaných.

Pro mě to byl zločin proti lidskosti a porušení mé přísahy, o kterém jsem okamžitě věděla, že neměl být spáchán. Izolujeme lidi ve vězení.

Dali jsme je do vězení, jako by udělali něco špatného, abychom je mučili. A přesně to jsem se cítila nucena dělat, když jsem musela rodinným příslušníkům svých pacientů sdělit, že nemohou přijít do nemocnice, aby byli se svými umírajícími blízkými.

Tyto malé epizody mi pomohly si uvědomit, že potřebuji kritičtěji analyzovat, co se ode mě žádá a co se kolem mě v nemocnici děje.

Poté, co jsem si na začátku lockdownu prošla oběma těmito věcmi, mi opravdu pomohlo zastavit se a přemýšlet, když jsem byla požádána, abych něco udělala.

Další věcí bylo podávání remdesiviru.

Byl to lék s experimentálním schválením. Byl to jediný lék, který jsme mohli podávat pacientům hospitalizovaným s Covidem. A bylo to antivirotikum.

V bakalářském studiu ošetřovatelství mě učili, že pokud máte virovou infekci, neměli byste podávat antivirotikum déle než 24 až 48 hodin po objevení se symptomů.

Tento lék byl však obvykle podáván pacientům hospitalizovaným s Covidem asi 10 až 12 dnů po objevení se symptomů.

Tak jsem se zeptala svých kolegů: Proč dáváme tuto drogu? Ptala jsem se správcové mé nemocnice, proč to děláme? A její oči se leskly.

A řekla bych jim, že máme důkazy o tom, že podávání antivirotik déle než dva dny po objevení se symptomů přináší více škody než užitku.

Analýza rizika a přínosu je vzájemně nepřiměřená. Navíc se jedná o produkt pro experimentální použití. A věděla jsem, že každá z těch ampulek stojí přes 3000 dolarů.

Takže to byla další velká červená vlajka.

Další částí covidových protokolů, která mě skutečně znepokojovala, byla skutečnost, že na začátku hospitalizací kvůli Covidu se před Kongresem objevil tým lékařů respirační kritické péče a ukázal, jak účinné jsou vysoké dávky steroidů při léčbě pacientů s Covidem.

A tato doporučení pro vysoké dávky steroidů jsme nejen ignorovali, ale dokonce jsme je zakázali v našich nemocnicích.

Takže k nám chodí pacienti, kterých se média bojí k smrti. Jsou izolováni od svých příbuzných.

Chci o těchto steroidech říci něco jiného, protože je to opravdu důležité. Covid, ať už to bylo cokoliv, možná virus, způsobil větší zánět, než jsme kdy v nemocnici viděli.

Takže existuje laboratorní hodnota zvaná CRP a dokonce i u chřipky a podobných věcí jsme nikdy nezaznamenali takový nárůst zánětlivého markeru CRP, jako jsme viděli u Covidu.

Vláda, CDC a tyto třípísmenné organizace říkají lékařům, aby nepodávali steroidy, což je nejlepší léčba zánětlivého procesu.

To bylo naprosto trestné. Nemůžete zakázat steroidy kvůli nejzánětlivějšímu chorobnému procesu, jaký kdy lidstvo vidělo. Takže máme izolaci pacientů, strašení ze strany médií, zadržování steroidů a podávání remdesiviru.

To byly věci, které jsem musela v práci řešit a každý den jsem měla pocit, že porušuji svou přísahu.

Teprve po zavedení očkování jsem přestala vykonávat svou práci. Takže to byla další část toho, co jsem zažila.

Jak jsem řekla, pracovala jsem v Bay Area v Kalifornii pro komplexní pečovatelskou organizaci s názvem Kaiser Permanente. Jsou strukturovány tak, že primární péči, akutní péči, pediatrii, všechny léky a vakcíny získáte ve stejné organizaci.

Takže covidová vakcína byla podána v mé nemocnici. V lednu 2021 bylo očkování pro lékaře uvolněno. Veřejnost ale byla informována až koncem února.

Takže na začátku března jsem si všimla, že mám přeplněnou nemocnici, a to je neobvyklé, protože v zimě máme nápor, tak nemocnice funguje, v létě je prázdná a v zimě plná, to je koloběh.

A tak jsem si v březnu 2021 začala všimnout, že je velmi zvláštní, že mi volají, abych přišla do práce, protože nemocnice byla poddimenzovaná, a to nepřestalo.

V té době jsem se učila na zdravotní sestru. Takže jsem tři týdny pracovala v nemocnici a pak jsem si vzala volno, abych se učila.

Takže když jsem v červnu šla do nemocnice, byla jsem tam tři týdny. Tři týdny od března do dubna a pak další tři týdny od poloviny června do začátku července a pracovala jsem nepřetržitě.

V podstatě jsem každou směnu pracovala dvakrát. Byl jsem volána třikrát, někdy i čtyřikrát denně, abych přišla do práce, protože nemocnice byla tak poddimenzovaná.

A pak v červnu za mnou přišel můj nadřízený a řekl mi: Gail, tato nemocnice viděla třikrát tolik pacientů, než kdykoli za celou dobu kdy byla otevřena.

Takže to je 300% nárůst hospitalizací, který přímo souvisí se začátkem těchto očkování.

Bylo to samé onemocnění srdce, krevní sraženiny, ne Covid.

Tak tomu bylo i tento týden, na konci června. Bylo to kolem 28. dne v měsíci, když za mnou přišel můj manažer a řekl mi to. A v tentýž týden jsem se zmínila, že jsem v podstatě každý den pracovala na dvě směny, a že kvůli své pozici na postgraduální škole jsem zastávala pozici, které se říkalo „per diem.“

To znamená, že když se dostanu do práce, často nevím co budu dělat. V nemocnici chodím všude tam, kde je potřeba.

Když mě můj nadřízený informoval, že jsme přijali třikrát více pacientů než kdykoli předtím, přišla jsem druhý den na dvojitou směnu a 16 hodin jsem rozdělila na dvě různá oddělení.

A dostala jsem zprávy o každém jednotlivém pacientovi na obou odděleních. A tehdy jsem si uvědomila, že jde o injekční poranění, protože to je asi 30 pacientů na oddělení.

Dostala jsem zprávy o každém jednotlivém člověku, který tam byl kvůli nějaké podivné sraženině, o které jsem nikdy neslyšela, mrtvici, infarktu.

Do toho dne jsem viděla čtyři pacienty s rychlým nástupem Guillain-Barreovy choroby. Za celou svou kariéru jsem viděla dva, za 10 let jako zdravotní sestra akutní péče.

Pečovala jsem o dva pacienty s Guillain-Barre, během několika týdnů jsem viděla čtyři, a měla jsem příležitost zeptat se přímo dvou z těchto pacientů, co si mysleli, že bylo příčinou jejich propuknutí Guillain-Barreovy nemoci.

Řekli mi, že dostali tato očkování proti Covidu do 24 hodin před nástupem příznaků, a pak jsem se obrátila na své nadřízené a řekla: „Dostala jsem zprávy o dvou odděleních plných pacientů, která měla všechny ty nejpodivnější příznaky, a několik z nich potvrzuje, že právě dostali tato očkování proti Covidu.“

Jak to mohu nahlásit? A můj přímý nadřízený odpověděl, že to nemůžeme hlásit, protože nemůžeme prokázat, že příčinou těchto injekcí jsou tato očkování.

Jednoho dne za mnou přišla jedna z mých kolegyň, která byla vlastně sestrou na klinice, kde podávali Covidové injekce, a nechce to veřejně říkat, protože se bojí, že přijde o práci. Na totéž se ale zeptala svého nadřízeného a ten jí řekl, že pokud nahlásí byť jen jeden incident, dostane výpověď.

Takže nás neustále tlačili, abychom nic nehlásili. Všechny mé obavy ohledně covidových protokolů pro nemocniční pacienty nebyly vyřešeny. Několikrát jsem se zmínila, že mám pocit, že porušujeme naše přísahy. Byl jsem ignorována.

Krátce po té době, 21. června, jsem ve své nemocnici doručila právní dokumenty několika zaměstnancům a oni mě vyhodili jako odplatu za to, že jsem se je pokusila pohnat ke odpovědnosti za to, co jsem pozorovala. Ale ptala jsem se hodně sama sebe a myslím, že jedna z nejdůležitějších věcí je, že mi lidé říkali: „Proč se ty a tvoji kolegové neozvete?“

A opravdu zde chci uznat, jak jsem se do této pozice dostala, protože si myslím, že když se to všechno dělo, uvědomila jsem si, že to, co jsem viděla, vidělo pravděpodobně 30 % mých kolegů.

Jde o pozornost k detailu, kritické myšlení, schopnost skutečně hluboce analyzovat to, co vidíte, a poté dále zkoumat, proč se to stalo.

Tyto druhy dovedností v kombinaci se skutečností, že jsem na střední nechodila do veřejné školy, mi to opravdu připomínaly.

Celá situace s Covidem mi připomněla, jak jsem se cítila na střední škole, když jsem se učila doma a nebyla součástí davu. A viděla jsem, jak se mají moji kolegové, jak chtějí být součástí davu. Nechtěli vybočit z řady.

Nechtěli ohrozit své příjmy, měli hypotéky, a tak se rozhodli udělat to, co bylo snadné, a jít do toho, a já jsem jim řekla, že tohle je něco, co mi přišlo ze všeho nejsilnější z toho, co se stalo v posledních dvou letech: že jsem volná. Víte, dívám se na své kolegy a vím, že prodali svou duši.

Vědí, že tyhle věci dělají. Vystavují svou etiku a morálku riziku. Pro mě je to tak povzbuzující, protože vím, že moje děti si ze mne berou příklad, a že je povzbudí to, co viděly ode mě. A na konci života, na konci dne, to jsou věci, na kterých záleží. Moje výplata je irelevantní.

A myslím, že právě to jsem si z toho všeho odnesla: jak se cítím svobodně a jak jsem šťastná, že mohu svým dětem ukázat, jak svobodně žít.

Gail McCrae je poté vyzpovídána reportérem z Children's Health Defense:

Reportér: Děkuji za rozhovor. Mám několik otázek, pokud je to v pořádku, ohledně toho, co jsme viděli na našich cestách.

GM: Ano.

R: Takže se snažím v hlavě srovnat, co se tady děje, protože tu sedí mnoho lidí, nespočet lidí, kteří nám říkají, že jsou neočkovaní, a každý z nich je neočkovaný, tento nemocniční protokol vedl k smrti. Jasně, to víme.

Víš, o čem mluvím. Víme, že nemocnice jsou plné očkovaných lidí. Co jsi tam viděla? Byla jsi zdravotní sestrou na JIP a řekla jsi nám, že fakturační systém vám neumožňuje někoho kódovat, takže i když získáte Pfizer, Moderna, Johnson & Johnson, znamená to, že jste mohli být třídou neočkovaných lidí, jen jsme ještě nikoho nepotkali a systém účtování vám neumožnil vstoupit k ventilovaným neočkovaným mrtvým.

GM: Ano, vedli jsme rozhovory, v mé komunitě byla podpůrná skupina pro lékaře, kteří byli odcizeni a diskriminováni, protože stejně jako byli diskriminováni pacienti za to, že se rozhodli neočkovat, byl diskriminován i personál, a to bylo vlastně jedno z témat, které se objevilo, když jsme se sešli a mluvili o tom, jak jsme si všimli dokumentačních systémů pro identifikaci očkovaných a neočkovaných lidí v mé komunitě.

Takže jsem byla propuštěna v říjnu '21. Takže bylo šest měsíců, kdy jsem byla v nemocnici, abych viděla, jak změnili systém Epic. Moje nemocnice používala Epic a v mé nemocnici byl každý pacient s diagnózou COVID automaticky klasifikován jako neočkovaný a my jsme nebyli vyškoleni, jak to změnit – v horní části tabulky byl červený pruh s nápisem „neočkovaný“ a oni nás nenaučili, jak to změnit.

Mohu vám tedy s jistotou říci, že když jsem pracovala na odděleních pro COVID do týdne od uvedení těchto vakcín pro veřejnost, asi 50 % pacientů s Covidem, které jsme měli, bylo očkováno. Po zavedení těchto vakcín v mé nemocnici nikdy nebylo oddělení s neočkovanými pacienty.

Naše počítačové systémy byly zmanipulovány, aby podpořily tuto agendu. To bylo v Kaiser Permanente v Kalifornii, Sutter Health Organizations. Mluvila jsem s kolegyní, která pracovala pro tuto

nemocnici, a její epický systém byl nastaven s rozbalovacím menu, takže měla na výběr pouze dvě možnosti, když byl pacientovi diagnostikován Covid.

V jejím systému byly dvě možnosti, ze kterých si mohla vybrat, pacient byl neočkovaný nebo jeho stav očkování nebyl znám, takže byla nucena zdokumentovat jakéhokoli pacienta s Covidem jako neznámého, což mi připadalo povědomé, a když jsem pak viděla média překroutit to, aby řekli, že všichni pacienti přijatí do nemocnice byli neočkovaní, to je přesně to, co udělali.

Manipulovali s našimi systémy záznamů a nedokázali naučit zaměstnance, jak pozměnit záznamy, aby poskytovaly pravdivé důkazy (pozn.: tento falešný systém fungoval po celém světě, neboť jako „neočkovaný“ byl uváděn každý, kdo měl méně než 14 dní od injekce, přičemž drtivá většina očkovaných kolabovala do max. 10 dnů po očkování, kdy byli v kolonce „neočkovaný“).

Stalo se tedy, že u těchto pacientů, kteří byli skutečně očkovaní, jsme se pokusili zaznamenat, že byli očkovaní a měli Covid, ale popravdě řečeno, mnoho zaměstnanců se ani nezeptalo na stav očkování pacienta a odešli jednoduše s předpokladem, že byli neočkovaní, protože nám to bylo řečeno.

Říká se, že s Covidem byli hospitalizováni pouze neočkovaní pacienti, ale nikdy tomu tak nebylo.

Takže to byli lidé jako já, kteří se vlastně ptali a snažili se zjistit pravdu o tom, co se děje.

Chtěli jsme to křičet ze střech, ale myslím, že tyhle věci byly prostě ignorovány a cenzurovány. A to je největší část toho všeho: jsou lidé jako já, kteří tam byli a řekli pravdu.

Víte, všichni jsme byli vyhozeni a odstraněni ze hřiště, nebo jsme odešli, protože jsme to nedokázali dělat, bylo to neetické. Teď máme co do činění se zdravotnickými zařízeními plnými lidí, kteří nemají páteř, aby se postavili a udělali správnou věc.

Proto mám velké obavy o budoucnost medicíny v této zemi, protože jsme kriminalizovali a potrestali všechny lékaře, kteří tam měli být, aby chránili naše pacienty a rodiny. Tohle je nebezpečné místo. Člena rodiny bych do nemocnice neposlala.

R: Děkuji vám za to. Děkuji, že mluvíte tak upřímně a jste tak stateční. To je tak důležité. Velmi si vážím všeho, co jste pro nás udělali a stále děláte...

Ohodnoťte tento příspěvek!

■ ■ ■ [Celkem: 1 Průměrně: 5]